

سعد دایى من است، هرکس دایى اش را به من نشان دهد.

از جابر بن عبدالله رضی الله عنهما روایت است که می گوید: سعد آمد و رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «هَذَا خَالِي فَلْيُرِنِي امْرُؤُ خَالَهُ»: «سعد دایى من است، هرکس دایى اش را به من نشان دهد».
[صحيح است] [به روایت ترمذی]

سعد بن ابی وقاص رضی الله عنه به مجلس رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد، وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم او را دید فرمود: این دایى من است که به او افتخار می کنم. هرکس می خواهد دایى اش را نشانم دهد تا مشخص شود کسی دایى همچون دایى من ندارد؛ سعد از بنی زهره بود و مادر رسول الله صلی الله علیه وسلم آمنه نیز از بنی زهره بود. لذا سعد از آشنایان آمنه بود. و نزدیکان و آشنایان مادر، دایى های انسان محسوب می شدند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/11194>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

